

Kampeerweek Wolphaartsdijk in Zeeland

Week van 10 tot 17 juni 2023

Vekabo Camping De Heerlijkheid

Tja, zo'n mooie en rustige camping, (bijna) aan het water, met ruime plaatsen en sanitaire voorzieningen zoals je ze niet vaak tegenkomt, wat wil een "NAKC-mens" nog meer. We hebben dan ook niemand horen mopperen behalve dan soms op het wel heel erg warme weer maar daar konden ze in Zeeland ook niets aan doen. Deze camping paste weer heel goed bij wat we jaarlijks zoeken.

Wolphaartsdijk ligt typisch in zo'n Zeeuws gebied wat in de loop van de eeuwen ettelijke malen te maken heeft gehad met overstromingen, verandering van de loop van waterwegen, door bedijking en inpoldering. Zo heeft het gebied zijn huidige vorm gekregen met als hoofdactiviteiten landbouw en toerisme en behoort Wolphaartsdijk na de laatste gemeentelijke herindeling tot de gemeente Goes. Denk je aan Zeeland dan denk je aan de wapenspreuk "Luctor et Emergo" ofwel "ik worstel en kom boven". En bezoek je de Delta Werken en het informatiecentrum Neeltje Jans dan realiseer je je hoe zeer deze spreuk door de eeuwen heen op de Zeeuwse bevolking van toepassing is geweest.

Camping en omgeving boden meer dan genoeg mogelijkheden om je een week niet te vervelen, sterker nog, je komt tijd tekort. Het is ook ondoenlijk om alles wat de verschillende groepjes deze week allemaal hebben ondernomen in dit verslag te vertellen. Door de grootte van de hele groep (20 deelnemers) viel deze min of meer automatisch per dag uiteen in meerdere kleine groepjes die ieder - maar gelukkig wel in telkens wisselende samenstelling - zo hun eigen plan trokken voor de dag die komen ging. Die versnippering werd ook nog wat versterkt door het feit dat we verspreid stonden over meerdere velden welke wat ver uit elkaar stonden. Er was één groep die het zelfs presteerde zich "het jongerenveld" te noemen, je moet maar durven 😊.

Maar zoals bij ons gebruikelijk werden alle plannen wel eerst met elkaar gedeeld als we 's ochtends om 10 uur op een vaste plek bij elkaar kwamen zodat gelijkgestemden elkaar makkelijk vonden om het dagprogramma op elkaar af te stemmen en in te vullen.

Wat hebben we niet allemaal ondernomen en gezien?

Een groep trok de stoute schoenen aan en begon de zondag maar gelijk met het hele Veerse Meer in de rondte te fietsen. Totaal bijna 65 kilometer onder een stralende zon met veel afwisselingen in fietspaden, landschappen, natuur en vergezichten. Ook werd later in de week het werkeiland Neeltje Jans bezocht wat op sommige momenten een verpletterende indruk maakte door bijvoorbeeld een 3D-film waarin bijna levensecht de ramp van 1 februari 1953 werd nagespeeld. Je gaat dan pas begrijpen dat je als buitenstaander op geen enkele manier de emoties kunt voelen welke destijds maar ook in het

verre verleden onder slachtoffers en overlevenden in dit gebied hebben gespeeld. Onderstaand tableau laat dit heel goed zien, waarin de vele keren wordt aangegeven dat Zeeland werd getroffen door hoog water en stormen, echt indrukwekkend.

Neeltje Jans toont ook hoe groot het rampgebied in 1953 was en wat er allemaal is komen kijken om middels de Delta Werken tot het huidige niveau van bescherming te komen. Wat in veel documentaires en gesprekken hierover helaas nog wel eens wordt vergeten is dat een groot deel van deze mega-investering mogelijk werd door de enorme aardgasbaten uit Groningen. Het zou voor de aardbevings-slachtoffers in Groningen misschien een beetje tot troost kunnen dienen om dit te weten. En dat niet alle baten uitsluitend naar de aandeelhouders zijn gegaan of werden aangewend voor allerlei andere doelen van algemeen belang. Ook hebben de Deltawerken Nederland als weg- en waterbouwers internationaal behoorlijk op de kaart gezet en daar is economisch gezien in latere jaren door Nederland behoorlijk van geprofiteerd.

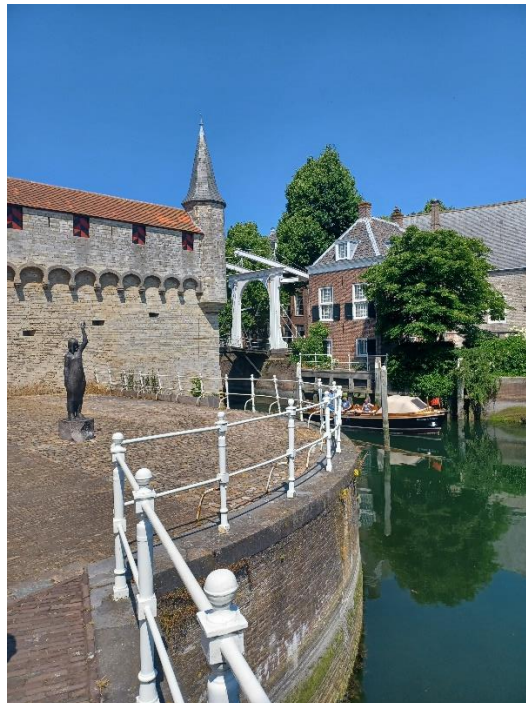
Ik ga een beetje hap snap door alle herinneringen en informatie heen welke ik toegestuurd heb gekregen om aan de hand daarvan iets te vertellen over wat de verschillende groepjes zo allemaal hebben ondernomen. Er waren meer dan voldoende fietsroutes te volgen, al dan niet met gebruikmaking van bijvoorbeeld pontjes. Voor sommigen was het een uitdaging om de beroemde Zeelandbrug per fiets te bedwingen, ooit de langste brug van Europa. En het moet gezegd worden, ook dit was een belevenis.

Een bezoek aan Middelburg leerde dat dit een stad is met een rijke historie welke waarschijnlijk teruggaat naar de 9^e eeuw dus zo'n 1.200 jaar geleden. Het gemeentehuis is een prachtig staaltje van architectuur uit die tijd en waard om goed geconserveerd te worden.

De meest recente geschiedenis wordt natuurlijk gemarkeerd door de enorme schade tijdens de nachten van de 2^e Wereldoorlog, Walcheren onder water kwam te staan en Middelburg voor een groot deel in puin werd geschoten. Er is op het gebied van wederopbouw en restauratie van de historische binnenstad een prestatie van formaat geleverd. Voor wie er nog nooit is geweest een absolute aanrader. Ook Zierikzee en Veere zijn zeer de moeite van het bezoeken waard met hun rijke geschiedenis en mooie musea

Door het soms extreem warme weer schoten musea bezoeken er wel bij in op één kerk na te weten die in Middelburg. Alsof het zo moest zijn werden we daar getraakteerd op een privé rondleiding waar anders voor betaald zou moeten worden. Hartstikke interessant.

Laatste weekend

Het traditionele gezamenlijke diner werd in dit geval genuttigd in Restaurant Paviljoen De Meerkoet. Twee gasten waaronder ondergetekende moesten zo nodig een voorgerecht bestellen waardoor alle anderen bijna 1,5 uur moesten wachten voordat ze iets kregen. Ergo is de afspraak gemaakt: nooit meer een voorgerecht bestellen als alle anderen of de meesten dit niet doen. Zal het nooit meer doen.

Afscheid

Nadat verreweg de meesten op vrijdag en zaterdag naar huis waren afgereisd – of soms naar weer een andere kampeerbestemming – werden de achterblijvers de nacht van zaterdag op zondag en vrijwel de gehele zondag nog even getraakteerd op een flinke hoeveelheid regen. Wat zullen de lokale boeren hier blij mee zijn geweest zeg, niet te filmen. Het was meer dan een druppel op de gloeiende plaat en het zou zo maar kunnen zijn dat hiermee de schade aan de gewassen wat minder omvangrijk gaat worden dan aanvankelijk werd gevreesd.

Na een meer dan geslaagde week was het afscheid weer veelzeggend. Velen zagen er alweer naar uit om elkaar op een van de volgende kampeerweken te treffen met wat wellicht de nieuwe lijfspreuk van de NAKC gaat worden:

A wandel- of fietstocht a day keeps the doctor away.

Wormerveer, 23 juli 2023

PB